

[Kirsten Madsen]

behandling af forskellige konkursspørgsmål (Frank Poulsen-udvalget) omfatter et medlem, mod hvem der ifølge dagspressen er rejst sigtelse i forbindelse med Nordisk Fjer-sagen?»

Begrundelse

Ifølge dagspressen, sidst B.T. den 22. december 1992, er der rejst sigtelse i Nordisk Fjer-sagen mod en advokat, der på indstilling af Advokatrådet er medlem af Justitsministeriets udvalg om forskellige konkursspørgsmål (Eiler Munch-Andersen).

Det må anses for krænkende for retsbevidstheden, hvis den pågældende fortsat er medlem af udvalget.

Svar (7/1 93):

Justitsministeren (Engell):

Det pågældende medlem af udvalget er udpeget efter indstilling fra Advokatrådet.

Justitsministeriet har ikke modtaget henvendelse fra Advokatrådet med indstilling om en ny repræsentant for Advokatrådet.

Justitsministeriet finder ikke på det foreliggende grundlag anledning til at tage initiativ til at ændre Advokatrådets repræsentation i udvalget.

Spm. nr. S 262

Til trafikministeren (16/12 92) af:

Arne Melchior (CD):

»Hvad kan ministeren oplyse om de gebyrer, danske taxavognmænd har pligt til at betale til bestillingskontorerne set i forhold til EF's regelsæt?»

Begrundelse

Især Ekstra Bladet har i de senere dage beskæftiget sig indgående med dette spørgsmål. Avisen har tilmed været i stand til at aftrykke et brev fra ministeriet i denne sag. Jeg udbeder mig grundig og klar besked om, hvorvidt dansk lovgivning og/eller praksis på dette område på nogen måde er i strid med EF-regler, og i givet fald hvor længe ministeriet har været bekendt hermed.

Svar (23/12 92):

Trafikministeren (Ikast):

Ifølge § 17, stk. 1, i hyrekørselsbekendtgørelsen påhviler der bevillingshaverne i en kommune, hvor antallet af hyrekørselsbevillinger er fastsat til 10 eller derover, en pligt til at være tilsluttet et bestillingskontor. Tilsvarende regler gælder for det storkøbenhavnske område, der omfatter Københavns og Frederiksberg Kommuner samt kommunerne i Københavns Amt.

Ifølge § 17, stk. 4, i hyrekørselsbekendtgørelsen og den i medfør af bekendtgørelsen udarbejdede standardvedtægt for bestillingskontorer er optagelse i et bestillingskontor betinget af, at bevillingshaveren betaler en forholdsmæssig andel af de med kontorets etablering og drift forbundne udgifter (pladsleje). Jeg går ud fra, at det er denne pladsleje, der sigtes til med ordet »gebyrer« i spørgsmålet.

Bestemmelserne om bestillingskontoret er fastsat med hjemmel i § 6, stk. 1, i hyrekørselsloven. Som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet har det i nogle avisartikler for nylig været anført, at hyrekørselsloven – og dermed hyrekørselsbekendtgørelsen – skulle være i strid med EF's regelsæt. Der har i disse artikler været henvist til, at loven og bekendtgørelsen ikke har været forelagt Kommissionen forud for vedtagelsen henholdsvis fastsættelsen heraf.

Jeg kan herom oplyse, at det i Rådets beslutning af 3. april 1962, som ændret den 22. november 1973, om indførelse af en fremgangsmåde til forudgående underrettelse og forhandling om visse administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som medlemsstaterne påtænker at udstede på transportområdet, er anført følgende:

»Såfremt en medlemsstat påtænker at udstede administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der i væsentlig grad vil kunne berøre gennemførelsen af den fælles transportpolitik på jernbane-, landevejs- og vandvejstransportens område, meddeler den i god tid Kommissionen dette skriftligt og underretter samtidig de øvrige medlemsstater herom.«

Da der ikke er fastsat EF-regler vedrørende udførelse af hyrekørselsvirksomhed, kan indførelse af nationale bestemmelser herom naturligvis ikke »i væsentlig grad berøre gennemførelsen af den fælles transportpolitik«. Der er med andre ord ikke nogen underretningspligt på dette område.